

La dosi fa el verí

Laia Masó Martí – Estudiant de l'Institut de Celrà

b7006708@xtec.cat

“La virtut és una disposició voluntària adquirida, que consisteix en un terme mitjà entre dos extrems dolents, l'un per excés i l'altre per defecte.” Aristòtil.

Amb aquesta idea començava el plantejament del meu treball de recerca. Les plantes tenen molt potencial dins seu i ara que les noves generacions generalment no tenen coneixement sobre aquest tema (jo abans del fer el meu treball de recerca també m'hauria inclòs en aquest grup) vaig voler conèixer quina era la dosi justa. El que volia demostrar realitzant aquest treball era que els medicaments que s'extreuen de les plantes podien ser molt útils per curar-nos, però si ens passàvem d'una certa dosi ens podien arribar a intoxicar.

Per això, vaig fer un primer treball d'investigació i vaig informar-me de quines eren algunes de les plantes més tòxiques d'aquí a Catalunya. Em vaig centrar en l'*Aconitum napellus*, l'*Ammi majus*, l'*Ammi visnaga*, l'*Atropa belladonna*, la *Galega officinalis*, el *Papaver somniferum* i el *Salix alba*. Cada una et podia intoxicar amb dosis que jo considerava baixes però vaig descobrir que moltes d'aquestes també es podien trobar en medicaments que es venien a la farmàcia!

Per la part pràctica vaig decidir treballar amb plantes medicinals, les de tota la vida. Per això, vaig fer infusions amb aquestes plantes (per exemple, julivert, valeriana, til·la...) i vaig posar-hi puces d'aigua que havia anat a buscar a l'estany de Banyoles. Les puces són organismes filtradors d'aigua, cosa que m'anava molt bé per comprovar com els afectava cada planta. Com que el que volia era veure quina era la dosi tòxica vaig haver de preparar infusions amb diferents concentracions i controlar quina era la reacció de cada dàfnia.

Finalment vaig poder demostrar i afirmar rotundament que la meva hipòtesi inicial era totalment certa: els medicaments que s'extreuen de les plantes són efectius depenent totalment de la dosi.